

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2017)0254

Stavební kameny politiky soudržnosti EU po roce 2020

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o stavebních kamenech politiky soudržnosti EU po roce 2020 (2016/2326(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (SEU), a zejména na článek 3 této smlouvy, a na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na články 4, 162, 174 až 178 a 349 této smlouvy,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006¹ (dále jen „nařízení o společných ustanoveních“),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006³,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení⁵,

¹ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320.

² Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 289.

³ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁴ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁵ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 303.

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006¹,
- s ohledem na nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002³,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. září 2016 s názvem „Přezkum/revize víceletého finančního rámce na období 2014–2020 v polovině období – Rozpočet EU zaměřený na výsledky“ (COM(2016)0603),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. prosince 2015 s názvem „Investovat do zaměstnanosti a růstu a maximalizovat příspěvek evropských strukturálních a investičních fondů“ (COM(2015)0639),
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o investování do zaměstnanosti a růstu a maximalizaci příspěvku evropských strukturálních a investičních fondů: hodnocení zprávy podle čl. 16 odst. 3 nařízení o společných ustanoveních⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2016 o Evropské územní spolupráci – osvědčené postupy a inovativní opatření⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2016 o urychlení provádění politiky soudržnosti⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. ledna 2010 o evropské strategii pro Podunají⁷, na své usnesení ze dne 6. července 2010 o strategii Evropské unie pro region Baltského moře a roli makroregionů v budoucí politice soudržnosti⁸, na své usnesení ze dne 28. října 2015 o strategii Evropské unie pro jadranský a jónský region⁹ a na své usnesení ze dne 13. září 2016 o strategii EU pro alpský region¹⁰,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 o součinnosti pro inovace: evropské strukturální a investiční fondy, program Horizont 2020 a další evropské fondy pro inovace a programy EU¹¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. května 2016 o nových nástrojích pro územní rozvoj v rámci politiky soudržnosti na období 2014–2020: integrované územní investice a komunitně vedený místní rozvoj¹²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2015 o snaze o zjednodušení a orientaci

¹ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 281.

² Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884.

³ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2017)0053.

⁵ Přijaté texty, P8_TA(2016)0321.

⁶ Přijaté texty, P8_TA(2016)0217.

⁷ Úř. věst. C 305 E, 11.11.2010, s. 14.

⁸ Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 1.

⁹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0383.

¹⁰ Přijaté texty, P8_TA(2016)0336.

¹¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0311.

¹² Přijaté texty, P8_TA(2016)0211.

- na výkonnost v politice soudržnosti na období 2014–2020¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. září 2015 s názvem „Investice pro zaměstnanost a růst: posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti v Evropské unii“²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 9. září 2015 o městském rozměru politik EU³
 - s ohledem na sdělení Komise a na svá usnesení o nejbližších regionech, zejména na své usnesení ze dne 18. dubna 2012 o úloze politiky soudržnosti v nejbližších regionech EU v souvislosti se strategií „Evropa 2020“⁴ a na své usnesení ze dne 26. února 2014 o optimalizaci rozvoje potenciálu nejbližších regionů vytvářením synergií mezi strukturálními fondy a ostatními programy Evropské unie⁵,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 28. října 2015 o politice soudržnosti a přezkumu strategie Evropa 2020⁶,
 - s ohledem na závěry a doporučení „skupiny na vysoké úrovni pro monitorování zjednodušení procesů pro příjemce ESI fondů“,
 - s ohledem na závěry Rady ke zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 31 „Alespoň pětina rozpočtu EU by měla být vynaložena na opatření v oblasti klimatu: na tomto cíli se ambiciózně pracuje, ale existuje vážné riziko, že nebude splněn“ přijaté dne 21. března 2017,
 - s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 15. prosince 2015⁷ o výkladu článku 349 SFEU,
 - s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 19/2016 nazvanou „Plnění rozpočtu EU prostřednictvím finančních nástrojů – ponaučení z programového období 2007–2013“,
 - s ohledem na zprávu Komise ze dne 22. února 2016 k vzájemné doplňkovosti evropských strukturálních a investičních fondů a Evropského fondu pro strategické investice – zajištění koordinace, součinnosti a doplňkovosti,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a na stanovisko Rozpočtového výboru (A8-0202/2017),
- A. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti EU, která se opírá o SEU a SFEU, vyjadřuje solidaritu v EU jako jednu ze základních zásad Unie naplňováním cíle stanoveného ve Smlouvě, kterým je zmenšování regionálních rozdílů a podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti mezi všemi regiony EU;
- B. vzhledem k tomu, že po roce 2008 již EU nefunguje jako „nástroj pro sblížení“, což vede k prohloubení stávajících rozdílů mezi členskými státy a v rámci členských států a k nárůstu sociálních a ekonomických nerovností v celé EU; připomíná, že politika soudržnosti na evropské úrovni je velmi účinná, zejména pokud jde o podporu různých forem územní spolupráce, a proto díky svému hospodářskému, sociálnímu a územnímu

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0419.

² Přijaté texty, P8_TA(2015)0308.

³ Přijaté texty, P8_TA(2015)0307.

⁴ Úř. věst. C 258 E, 7.9.2013, s. 1.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2014)0133.

⁶ Přijaté texty, P8_TA(2015)0384.

⁷ ECLI:EU:C:2015:813.

rozměru zůstává nezbytnou politikou, která propojuje specifické potřeby jednotlivých území s prioritami EU a přináší hmatatelné praktické výsledky, z nichž mají prospěch všichni občané;

- C. vzhledem k tomu, že i při prudkém poklesu veřejných a soukromých investic v mnoha členských státech a s ohledem na důsledky globalizace zůstává politika soudržnosti hlavní, a to velmi úspěšnou a oceňovanou, investiční a rozvojovou politikou EU pro vytváření udržitelných pracovních míst a pro zajištění inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a konkurenceschopnosti po roce 2020; připomíná, že politika soudržnosti hraje klíčovou úlohu a vykazuje vysokou schopnost reakce na makroekonomická omezení;
- D. vzhledem k tomu, že poslední reforma politiky soudržnosti v roce 2013 byla rozsáhlá a podstatná a posunula zaměření politiky směrem k orientaci na výsledky, tematickému zaměření, účinnosti a efektivitě na jedné straně a k zásadě partnerství, víceúrovňové správě, inteligentní specializaci a místnímu přístupu na straně druhé;
- E. vzhledem k tomu, že obnovená politika soudržnosti vedla k postupnému odklonu od velkých infrastrukturních projektů ve prospěch projektů podněcujících znalostní ekonomiku a inovace;
- F. vzhledem k tomu, že tyto zásady by měly být po roce 2020 zachovány a upevněny za účelem zajištění kontinuity, zviditelnění, právní jistoty, dostupnosti a transparentnosti provádění politiky;
- G. vzhledem k tomu, že má-li být politika soudržnosti úspěšná i po roce 2020, je nezbytné snížit administrativní zátěž pro příjemce a řídicí orgány, nalézt rovnováhu mezi orientací této politiky na výsledky a úroveň ověřování a kontrol v zájmu větší přiměřenosti, diferencovat provádění programů a zjednodušit pravidla a postupy, neboť ve své stávající podobě je politika vnímána jako příliš složitá;
- H. vzhledem k tomu, že tyto prvky, ve spojení s integrovaným přístupem k provádění politiky a se zásadou partnerství, dokládají přidanou hodnotu politiky soudržnosti;
- I. vzhledem k tomu, že narůstající rozpočtová omezení na úrovni EU a členských států a důsledky brexitu nesmí vést k oslabení politiky soudržnosti EU; v této souvislosti vyzývá vyjednávače EU a Spojeného království, aby se zamýšleli nad výhodami a nevýhodami pokračující účasti Spojeného království v programech evropské územní spolupráce;
- J. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti se již zabývá velmi širokou škálou problémů souvisejících s jejími cíli stanovenými ve Smlouvách a nelze očekávat, že se vypořádá se všemi novými výzvami, kterým bude EU čelit po roce 2020 se stejným, nebo dokonce omezenějším, rozpočtem, přestože efekt může být větší, pokud budou mít členské státy, regiony a města větší flexibilitu v podpoře nových politických výzev;

Přidaná hodnota politiky soudržnosti EU

1. je zásadně proti jakémukoli scénáři pro EU27 do roku 2025 navrženému v bílé knize o budoucnosti Evropy, který by omezil úsilí EU ve vztahu k politice soudržnosti; vyzývá naopak Komisi, aby předložila komplexní legislativní návrh spolehlivé a účinné politiky soudržnosti po roce 2020;
2. zdůrazňuje, že bez řádné správy, spolupráce, vzájemné důvěry všech zainteresovaných stran a skutečného zapojení partnerů na celostátní, regionální a místní úrovni, jak je zakotveno v zásadě partnerství (článek 5 nařízení o společných ustanoveních), nemůže

být dosaženo růstu a regionálního, hospodářského a sociálního sblížení; znovu připomíná, že sdílené řízení politiky soudržnosti EU poskytuje EU jedinečný nástroj k bezprostřednímu řešení obav občanů souvisejících s vnitřními a vnějšími výzvami; zastává názor, že sdílené řízení založené na zásadě partnerství, víceúrovňové správě a koordinaci na různých úrovních správy, má zásadní význam pro zajištění větší odpovědnosti všech zainteresovaných stran při provádění politiky;

3. zdůrazňuje katalytický účinek politiky soudržnosti a poučení, jež z ní plyne pro správní orgány, příjemce a další zainteresované strany; zdůrazňuje horizontální a průřezový přístup politiky soudržnosti jako inteligentní, udržitelné a inkluzivní politiky, která tvoří rámec pro mobilizaci a koordinaci subjektů na celostátní a nižších úrovních a přímo je zapojuje do společné práce s cílem dosáhnout priorit EU prostřednictvím spolufinancovaných projektů; v této souvislosti vyzývá k optimální koordinaci a spolupráci mezi GR Komise, která odpovídají za politiku soudržnosti, a dalšími GR a ve vztahu k celostátním, regionálním a místním orgánům;
4. vyjadřuje politování nad pozdním přijetím některých operačních programů a pozdním jmenováním řídicích orgánů v některých členských státech v tomto programovém období; vítá první známky zrychleného provádění operačních programů zaznamenané v roce 2016; naléhavě žádá Komisi, aby zachovala pracovní skupinu pro lepší provádění s cílem podpořit provádění a zjistit příčiny zpoždění a aby navrhla praktické způsoby a opatření, jak se těmto problémům v příštím programovém období již od počátku vyhnout; důrazně vybízí všechny zúčastněné strany, aby dále zlepšovaly a zrychlovaly provádění, aniž by docházelo k zahlcování;
5. upozorňuje na nedostatky finančního plánování a systému provádění, které vedly k nahromadění neuhrazených plateb a k dosud nevídanému nárůstu nezaplacených faktur, které se přesunuly z minulého víceletého finančního rámce (VFR) do stávajícího; vyzývá Komisi, aby před koncem stávajícího VFR představila strukturované řešení těchto problémů, aby se zabránilo jejich rozšíření do nadcházejícího VFR; zdůrazňuje, že výše prostředků na platby musí pokrýt minulé závazky, zejména ke konci období, kdy má počet žádostí o platby ze strany členských států tendenci výrazně narůstat;
6. uznává, že v některých členských státech sice zásada partnerství vedla k užší spolupráci s regionálními a místními úřady, je zde však stále prostor ke zlepšení, aby bylo zajištěno skutečné a včasné zapojení všech zainteresovaných stran, včetně občanské společnosti, s cílem zajistit větší odpovědnost a viditelnost při provádění politiky soudržnosti, aniž by se zvýšila administrativní zátěž nebo docházelo k prodávám; zdůrazňuje, že v souladu s přístupem víceúrovňové správy by měly být zainteresované strany nadále zapojovány; zastává názor, že zásada partnerství a kodex chování by měly být v budoucnu dále posíleny, například zavedením jasně formulovaných minimálních požadavků na zapojení partnerů;
7. zdůrazňuje, že ačkoli politika soudržnosti zmírnila dopad nedávné hospodářské a finanční krize v EU a úsporných opatření, rozdíly v konkurenceschopnosti a sociální nerovnost mezi jednotlivými regiony zůstávají značné; vyzývá ke zvýšení úsilí ke snižování těchto rozdílů a k předcházení vzniku nových ve všech typech regionů při současném zachování a posílení regionální podpory s cílem usnadnit přijetí politiky v regionech a naplnit cíle EU na celém jejím území; v této souvislosti se domnívá, že by měla být věnována větší pozornost zvyšování odolnosti regionů vůči náhlým otřesům;
8. upozorňuje, že územní spolupráce ve všech svých podobách, včetně makroregionálních strategií, jejichž potenciál je ještě třeba plně prozkoumat, přenáší koncepci politické

spolupráce a koordinace regionů a občanů za hranice EU; zdůrazňuje hodnotu politiky soudržnosti při řešení problémů v ostrovních, přeshraničních a nejsevernějších řídko osídlených regionech podle článku 174 SFEU, v nejbližších regionech podle článků 349 a 355 SFEU, které požívají zvláštního statusu a jejichž specifické nástroje a financování by měly být zachovány i po roce 2020, a v okrajových regionech;

9. konstatuje, že evropská územní spolupráce (ETC) je jedním z důležitých cílů politiky soudržnosti na období 2014–2020 a výrazně přispívá k naplňování cílů EU, posiluje solidaritu mezi regiony EU a se sousedními zeměmi a usnadňuje výměnu zkušeností a přenos osvědčených postupů, například prostřednictvím standardizovaných dokumentů; trvá na tom, že je třeba i nadále vyvíjet přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci jako součást cíle posílení územní soudržnosti zakotveného v článku 174 SFEU; domnívá se, že by měla zůstat důležitým nástrojem i po roce 2020; zdůrazňuje, že stávající rozpočet evropské územní spolupráce neodpovídá závažnosti výzev, které řeší programy Interreg, a nezajišťuje účinnou podporu přeshraniční spolupráce; proto požaduje výrazné zvýšení rozpočtu na evropskou územní spolupráci v příštím programovém období;
10. zdůrazňuje význam stávajícího programu spolupráce Interreg Europe pro evropské orgány veřejné správy s cílem usnadnit výměnu zkušeností a přenos osvědčených postupů; navrhuje rozšíření možností financování v příštím programu Interreg Europe po roce 2020 s cílem umožnit investice do reálných pilotních a demonstračních projektů s tím, že bude rovněž zohledněno zapojení zainteresovaných stran v celé Evropě;

Architektura politiky soudržnosti po roce 2020 – kontinuita a oblasti zlepšení

11. zdůrazňuje, že současná kategorizace regionů, zavedené reformy, jako je tematické zaměření, a výkonnostní rámec dokládají hodnotu politiky soudržnosti; žádá Komisi, aby předložila náměty pro větší flexibilitu při plnění rozpočtu EU jako celku; domnívá se, že vytvoření rezervy je v tomto směru zajímavou možností pro řešení závažných nepředvídatelných událostí během programového období a pro snadnější přerozdělování prostředků operačních programů s cílem uzpůsobit investice z ESI fondů měnícím se potřebám každého regionu a vyrovnat se s dopady globalizaci na regionální a místní úrovni, aniž by to však mělo negativní vliv na investice do politiky soudržnosti nebo na strategické zaměření a na jistotu plánování a stabilitu víceletých programů pro regionální a místní orgány;
12. uznává hodnotu předběžných podmínek, zejména pokud jde o podmínky týkající se výzkumných a inovačních strategií pro inteligentní specializaci (RIS3), které nadále podporují strategické programování ESI fondů a vedly k větší orientaci na výkonnost; konstatuje, že předběžné podmínky umožňují, aby ESI fondy účinně přispívaly k cílům strategie Evropa na období po roce 2020, aniž by tím byly dotčeny cíle politiky soudržnosti výtýčené ve Smlouvě;
13. staví se proti makroekonomické podmíněnosti a zdůrazňuje, že vazba mezi politikou soudržnosti a správou ekonomických záležitostí v rámci evropského semestru musí být vyvážená, reciproční a nerepresivní ve vztahu ke všem zúčastněným stranám; podporuje větší uznávání územního rozměru, které by pro evropský semestr mohlo být přínosné, tedy vyvážené zohledňování správy ekonomických záležitostí a hospodářských, sociálních a územních cílů politiky soudržnosti, jakož i udržitelného růstu, zaměstnanosti a ochrany životního prostředí;
14. domnívá se, že mají-li fondy politiky soudržnosti stimulovat investice, růst a tvorbu pracovních míst na úrovni celé Unie, měla by se Komise v 7. zprávě o soudržnosti a v

úzké spolupráci s vládami členských států zabývat tím, jak řešit vliv těchto investic na rozpočtové schodky těchto vlád;

15. poukazuje na to, že pro včasné a úspěšné naplňování politiky soudržnosti a sbližování s přísnějšími normami má klíčový význam zvýšení správních a institucionálních kapacit – a tedy posilování vnitrostátních a regionálních agentur na podporu investic – v oblasti přípravy, provádění a hodnocení operačních programů a v oblasti kvality odborné přípravy v členských státech a regionech; zdůrazňuje v této souvislosti význam iniciativy Taiex Regio Peer 2 Peer, jež zlepšuje správní a institucionální kapacitu a přináší lepší výsledky investic EU;
16. zdůrazňuje, že je nezbytné zjednodušit celkový systém řízení politiky soudržnosti na všech úrovních správy a usnadnit plánování, správu a hodnocení operačních programů, aby tak byly přístupnější, pružnější a účinnější; zdůrazňuje v této souvislosti, že je důležité bojovat proti „gold-platingu“ v členských státech; žádá Komisi, aby rozšířila možnosti v oblasti e-soudržnosti a zvláštních druhů výdajů, mezi něž patří standardní stupnice jednotkových nákladů a paušální částky podle nařízení o společných ustanoveních, a aby zavedla digitální platformu nebo zřídila jednotná kontaktní místa pro žadatele a příjemce; podporuje závěry a doporučení, jež zatím přijala „skupina na vysoké úrovni pro monitorování zjednodušení procesů pro příjemce ESI fondů“, a vyzývá členské státy, aby tato doporučení prováděly;
17. žádá Komisi, aby uvažovala o řešeních založených na proporcionalitě a diferenciaci při provádění programů, a to na základě rizik, objektivních kritérií a pozitivních podnětů pro programy, jejich rozsahu a správní kapacity, zejména pokud jde o víceúrovňový audit, který by se měl zaměřit na odstraňování nerovností, konkrétně na boj proti podvodům a korupci, a počet kontrol, aby bylo možné dosáhnout větší harmonizace politiky soudržnosti, politiky hospodářské soutěže a dalších politik Unie, především pravidel pro poskytování státní podpory, která se uplatňují u ESI fondů, ale nikoli u EFSI či Horizontu 2020, a rovněž pokud jde o možnost zavedení jediného souboru pravidel pro všechny ESI fondy za účelem zefektivnění financování při současném zohlednění specifík jednotlivých fondů;
18. vyzývá Komisi, aby v zájmu skutečného zjednodušení a na základě dohody s orgány řídicími vnitrostátní a regionální programy stanovila proveditelný plán na rozšíření systému zjednodušených nákladů na EFRR, a to i v souladu s ustanoveními návrhu nařízení, kterým se mění finanční pravidla týkající se rozpočtu, tzv. souhrnné nařízení (Omnibus);
19. domnívá se, že politika soudržnosti by měla být nadále financována zejména prostřednictvím grantů; bere však na vědomí rostoucí význam finančních nástrojů; upozorňuje na to, že půjčky, kapitál nebo záruky mohou hrát doplňkovou úlohu, ale že by měly být využívány obezřetně a na základě odpovídajícího předběžného hodnocení, přičemž granty by měly být doplněny pouze v případech, kdy tyto finanční nástroje vykazují přidanou hodnotu a mohly by mít pákový účinek spočívající v získání dodatečné finanční podpory, a že je třeba přihlídnout k regionálním rozdílům a rozmanitosti postupů a zkušeností;
20. považuje za důležité zajistit, aby byla místním a regionálním orgánům poskytována pomoc Komise, EIB a členských států v souvislosti s inovativními finančními nástroji prostřednictvím platform, jako je například fi-compass, nebo poskytováním podnětů pro příjemce; připomíná, že tyto nástroje nejsou vhodné pro všechny druhy intervencí v rámci politiky soudržnosti; zastává názor, že všechny regiony by měly mít možnost rozhodovat o provádění finančních nástrojů na dobrovolném základě a podle místních

potřeb; staví se však proti závazným kvantitativním cílům pro používání finančních nástrojů a zdůrazňuje, že častější využívání finančních nástrojů by v obecné rovině nemělo vést ke snížení rozpočtu EU;

21. vyzývá Komisi, aby zajistila lepší součinnost a komunikaci mezi ESI fondy a jinými unijními fondy a programy, včetně EFSI, a aby usnadnila provádění operací financovaných z více zdrojů; zdůrazňuje, že EFSI by neměl oslabovat strategickou koherenci, územní koncentraci a dlouhodobou perspektivu programování politiky soudržnosti a neměl by nahrazovat nebo vytlačovat granty, ani nahrazovat či snižovat rozpočet EFSI; trvá na skutečné adicionalitě jeho zdrojů; vyzývá k tomu, aby byly stanoveny jasné hranice mezi EFSI a politikou soudržnosti a zároveň vytvořeny příležitosti pro jejich propojení a usnadnění jejich využívání, aniž by byly směřovány, neboť by to mohlo zvýšit atraktivitu struktury financování a přispět k hospodárnému využívání omezených prostředků EU; domnívá se, že je třeba harmonizovat pravidla pro operace financované z více zdrojů a vyvinout jasnou komunikační strategii pro stávající možnosti financování; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti vypracovala soubor nástrojů pro příjemce;
22. vyzývá Komisi, aby zvažila možnost vytvoření dalšího souboru ukazatelů vedle ukazatele HDP, který zůstává hlavním legitimním a spolehlivým vodítkem pro spravedlivé rozdělování ESI fondů; domnívá se, že aby bylo možné poskytnout komplexní obraz o regionálním rozvoji, měl by se v této souvislosti vyhodnotit a zvážit index sociálního pokroku nebo demografický ukazatel; domnívá se, že takové ukazatele by mohly lépe reagovat na nové druhy nerovností mezi regiony EU, které se objevují; dále zdůrazňuje význam výsledných ukazatelů pro posílení orientace politiky na výsledky a výkonnost;
23. vyzývá Komisi, aby zvažila opatření, jejichž cílem je řešit problematiku vnitrostátního financování projektů politiky soudržnosti s ohledem na problém, jemuž čelí orgány místní a regionální správy ve vysoce centralizovaných členských státech, které nemají dostatečné fiskální a finanční kapacity, mají velké potíže se spolufinancováním projektů a často i s přípravou projektové dokumentace v důsledku nedostatku dostupných finančních prostředků, což vede k nižšímu využívání politiky soudržnosti;
24. vyzývá Komisi, aby zvažila možnost využít úroveň NUTS III coby klasifikaci regionů v rámci politiky soudržnosti u některých vybraných priorit;

Klíčové oblasti politiky a modernizovaná politika soudržnosti po roce 2020

25. zdůrazňuje význam ESF, systému záruk pro mladé lidi a Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, zejména v boji proti dlouhodobé nezaměstnanosti a proti nezaměstnanosti mladých lidí v Unii, které jsou na historicky vysoké úrovni, především v méně rozvinutých regionech, v nejvzdálenějších regionech a v regionech nejvíce zasažených krizí; poukazuje na klíčový význam MSP pro zaměstnanost, neboť tyto podniky představují 80 % pracovních míst v Unii a podporují inovativní odvětví, jako jsou digitální ekonomika či nízkouhlíkové hospodářství;
26. domnívá se, že politika soudržnosti po roce 2020 by měla nadále pečovat o zranitelné a marginalizované osoby, řešit narůstající nerovnosti a budovat solidaritu; bere na vědomí pozitivní dopad přidané hodnoty investic do vzdělávání, odborné přípravy a kultury v sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti; zdůrazňuje dále, že je třeba zachovat sociální začleňování, včetně výdajů ESF doplněných o investice EFRR v této oblasti;
27. navrhuje lepší využívání ESI fondů na řešení demografické změny a jejích důsledků na

regionální a místní úrovni; zastává názor, že v regionech, které čelí výzvám, jako je například vylidňování, by ESI fondy měly být optimálně zaměřeny na tvorbu pracovních míst a růst;

28. poukazuje na stále větší význam Územní agendy a úspěšných partnerství měst a venkova a na úlohu chytrých měst coby vzorů, které představují mikrokosmos a katalyzátor inovativních řešení regionálních a místních problémů;
29. vítá Amsterodamský pakt a větší uznání úlohy měst a městských oblastí při tvorbě evropské politiky a požaduje účinné uplatňování metod spolupráce prostřednictvím partnerství v duchu tohoto paktu; očekává zahrnutí výsledků do budoucích politik EU po roce 2020;
30. poukazuje na posílený městský rozměr politiky soudržnosti v podobě specifických předpisů pro udržitelný rozvoj měst a městská inovativní opatření; domnívá se, že tato opatření je třeba nadále rozvíjet a po roce 2020 finančně posílit a že by mělo být podpořeno další přenesení pravomocí na nižší úroveň; vyzývá Komisi, aby zlepšila koordinaci mezi různými opatřeními, která jsou zaměřena na rozvoj měst, a posílila přímou podporu orgánů místní správy v rámci politiky soudržnosti tím, že podpoří financování a zajistí nástroje přizpůsobené pro územní rozvoj; zdůrazňuje budoucí úlohu nových nástrojů pro územní rozvoj, jako je komunitně vedený místní rozvoj a integrované územní investice;
31. potvrzuje závazky EU přijaté v rámci Pařížské dohody o změně klimatu; připomíná v této souvislosti cíl, jemuž vyjádřily podporu všechny orgány a instituce EU a který spočívá v tom, že by nejméně 20 % prostředků z rozpočtu EU mělo být vynaloženo na opatření týkající se změny klimatu, a zdůrazňuje, že ESI fondy hrají v tomto směru klíčovou úlohu a měly by být i nadále co nejúčinněji využívány na zmírňování klimatické změny a přizpůsobení se jejím dopadům a na podporu zelené ekonomiky a obnovitelných zdrojů energie; považuje za nutné zlepšit systém monitorování a sledování výdajů v oblasti změny klimatu; v tomto ohledu upozorňuje na potenciál evropské územní spolupráce a na úlohu měst a regionů v souvislosti s městskou agendou;
32. konstatuje, že RIS3 posiluje regionální inovační ekosystémy; zdůrazňuje, že pro to, aby EU obstála v celosvětové konkurenci, by měly i nadále hrát přední úlohu výzkum, inovace a technologický rozvoj; domnívá se, že model inteligentní specializace by se měl stát hlavním přístupem v politice soudržnosti po roce 2020 tím, že prohloubí spolupráci mezi různými regiony a městskými a venkovskými oblastmi, podpoří ekonomický rozvoj EU a vytvoří synergie mezi nadnárodním RIS3 a klastry na světové úrovni; připomíná stávající pilotní projekt EU s názvem Cesta ke špičkovému výzkumu, který i nadále podporuje regiony v rozvoji a využívání synergií mezi ESI fondy, programem Horizont 2020 a dalšími programy financování EU; domnívá se proto, že je třeba vynaložit další úsilí o maximalizaci synergií s cílem posílit inteligentní specializace a inovace po roce 2020;
33. zdůrazňuje, že zviditelňování politiky soudržnosti je zvláště zásadní pro boj proti euroskepticismu a může přispět k obnovení důvěry a víry občanů; zdůrazňuje, že v zájmu zviditelnění ESI fondů je nutné více dbát na obsah a výsledky programů prostřednictvím přístupu shora dolů a zdola nahoru, jenž aktivně zapojuje zainteresované strany a příjemce, kteří mohou účinně šířit výsledky politiky soudržnosti; dále naléhavě vyzývá Komisi, členské státy, regiony a města, aby účinněji informovaly veřejnost o měřitelných výsledcích politiky soudržnosti, která vytváří přidanou hodnotu pro každodenní život občanů EU; naléhavě požaduje, aby

komunikační činnosti financované ze zvláštní rozpočtové položky v rámci technické pomoci pokračovaly po uzavření projektů až do doby, kdy se projeví jejich výsledky;

Výhled

34. žádá, aby se posílila podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti a solidarity v celé EU a aby se řízení fondů EU směrem k růstu, tvorbě pracovních míst a konkurenceschopnosti stalo jednou z hlavních priorit agendy EU; žádá rovněž, aby se pokračovalo v boji proti regionálním rozdílům, chudobě a sociálnímu vyloučení a také proti diskriminaci; domnívá se, že politika soudržnosti by kromě cílů zakotvených ve Smlouvách měla i nadále sloužit jako nástroj k dosažení politických cílů EU, čímž přispěje také k lepší informovanosti o svých výsledcích a zůstane nejdůležitější investiční politikou Unie, která bude přístupná všem regionům;
35. znovu opakuje, že je nejvyšší čas připravit politiku soudržnosti EU na období po roce 2020, aby mohla být uvedena do praxe hned na začátku nového programového období; žádá proto, aby Komise zahájila přípravu nového legislativního rámce v patřičnou dobu, totiž bezprostředně po představení návrhu Komise pro nadcházející VFR a jeho překladu do všech úředních jazyků; vyzývá dále k včasnému přijetí všech legislativních návrhů budoucí politiky soudržnosti a poskytnutí pokynů pro řízení a kontrolu před začátkem nového programového období, aniž by došlo k retroaktivnímu účinku; zdůrazňuje, že zpožděné provádění operačních programů ovlivňuje účinnost politiky soudržnosti;
36. konstatuje, že jádro legislativního rámce současné politiky soudržnosti by mělo být zachováno i po roce 2020 s tím, že samotná politika by měla být zkvalitněna, posílena, měla by být snadno přístupná a orientovaná na výsledky a měla by představovat přidanou hodnotu, kterou je nutné lépe prezentovat občanům;
37. s ohledem na návrh Komise 2016/0282(COD) zdůrazňuje, že přijímání migrantů a uprchlíků pod mezinárodní ochranou a jejich sociální a hospodářské začleňování vyžaduje jednotný nadnárodní přístup, který by měl být vymezen i v současné a budoucí politice soudržnosti EU;
38. zdůrazňuje význam stabilního regulačního rámce; vyzývá Komisi, aby při vypracovávání prováděcích předpisů pro politiku soudržnosti v rámci nadcházejícího VFR provedla co nejméně změn; je přesvědčen, že je třeba, aby byl podíl rozpočtu EU věnovaný na politiku soudržnosti po roce 2020 zachován na odpovídající úrovni nebo i navýšen, aby byla politika soudržnosti s ohledem na své cíle schopna čelit složitým vnitřním a vnějším výzvám; domnívá se, že tato politika nesmí být za žádných okolností oslabena, a to ani brexitem, a že její podíl na celkovém rozpočtu EU by neměl být v budoucnosti snížen odčerpáváním prostředků určených na nové výzvy; zdůrazňuje dále víceletou povahu politiky soudržnosti a vyzývá k zachování jejího sedmiletého programového období nebo k zavedení programového období 5+5 let s povinným přezkumem v polovině období;
39. vyzývá k rychlému přidělení výkonnostní rezervy; konstatuje, že doba mezi výkonem a otevřením rezervy je příliš dlouhá, a snižuje tak účinnost rezervy; naléhavě žádá Komisi, aby členským státům umožnila využívat výkonnostní rezervu ihned poté, co bude přezkum dokončen;
40. v této souvislosti zdůrazňuje, že digitální agenda, včetně zajišťování nezbytné infrastruktury a pokročilých technologických řešení, musí být v rámci politiky soudržnosti prioritou, zejména v následujícím programovém období; konstatuje, že vývoj v rámci telekomunikačního odvětví musí být v každém případě doplněn

odpovídající odbornou přípravou, která by rovněž měla být podporována z prostředků politiky soudržnosti;

o

o o

41. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, jakož i členským státům a jejich parlamentům a Výboru regionů.